

Test i Hifi & Musik

Dynavoice Thunder T-12

Stram baskraft – DU har råd med!
Falkenbergsbaserade Dynavoice har länge varit en synonym för mycket ljud per krona. Nu ritas kartan om en aning, även om grundvärdet består.

Stativ- och golvhögtalare är den eviga frågan, och många som väljer det sistnämnda alternativet gör det för den djupare basåtergivningen. Jag köper det argumentet, men vill flika in att alla normala högtalare får synergieffekter tillsammans med en subwoofer. Av den anledningen har bastillskott blivit allt vanligare i hifi-sammanhang, oavsett anläggningens prislapp, vilket gjort marknaden för basar stor.

Dynavoice har subbasar i sortimentet sedan bra många år och min erfarenhet av märket är positiv, även om jag också brukar inflika att fokus ofta ligger mer mot kvantitet och mycket ljud för pengarna än 100 % audiofil prestation vid återgivning av ”finmusik”.

Att köra kartongen med Thunder T-12 på pirra till lyssningsrummet känns som den mest ergonomiska logistiklösningen. Dynavoice brukar både ta plats och väga därefter, och T-12 är inget undantag. Vid upppackningen noterar jag att finishen är riktigt hög, med en låda som målats i svart pianolack och som även går att få i vitt.

Då 27,9 kilo subbas lämnat kartongen skådar jag en stilren design där fronten domineras av ett runt magnetupphängt fronttyg. Bakom det sitter som modellbeteckningen antyder ett 12-tumselement. En tjock gummiupphängning skvallrar om redig slaglängd och den skålformade konen i aluminium ger ett mycket stabilt intryck.

För att hålla membranet i schack är korgen gjuten i aluminium, och man har dessutom satsat på dubbla, stackade magneter.

Väl inne i lådan konstaterar jag att Dynavoice gjort sin läxa väl då det kommer till stagningen, samtidigt som jag får en förklaring till den höga vikten när jag spanar in lådtjockleken. Inte mindre än 40 millimeters gods i baffeln och 30 millimeter i sidoväggarna ger ett mycket stumt kabinet, i synnerhet när måtten är relativt måttliga – T-12 mäter kring 40 centimeter i kub, vilket får ses som kompakt med tanke på bestyckningen. Den slutna konstruktionen gör sitt för att få ner volymen med 10-20% jämfört med en motsvarande basreflexlåda, vilket så klart bör matchas med motsvarande större förstärkare för bibehållen ljudnivå. När det kommer till markkontakten står T-12 stadigt på jorden med spikes, men har gängade hål om du vill byta ut

spikarna mot något parkettvänligare. En kraftig konstruktion kräver naturligtvis ett matchande slutsteg, och i Thunder T-12:ans fall betyder det 500 RMS-watt i klass D. Själva slutstegspanelen sitter som brukligt på baksidan och erbjuder inga direkta extravaganser. Nivå, ställbar delningsfrekvens mellan 35-150 hertz och lågnivåingångar (LFE och stereo), samt en lågnivåutgång. Högnivåingångar saknas, men då allt fler hifi-förstärkare har pre-out eller bygling på baksidan, känns den typen av inkoppling allt mindre efterfrågad, även om det inom hifi-världen finns strikta förespråkare av högnivåanslutning av subbasen, även för ljudkvalitetens skull (läs: REL!).

Tidigare Dynavoicesubwoofers har låtit bra, och har ofta spelat djupt, kraftfullt men i vissa fall väl mulligt. I T-12:an är mycket att det mulliga borttrollat och anslaget är stumt. Det innebär att basen blir väldigt följsam och snärtig, samtidigt som T-12 klarar av att gräva djupt när krävs, om än inte ner till det mest brutala av basdaller. En avvägning mellan djupt och snärtigt har med all önskvärd tydlighet gjorts vid konstruktionen, och T-12 är mer hifi än film för att använda en måttstock.

Den långslagiga 12-tummaren hänger med riktigt bra även då volymen dras upp och jag hetsar den med gamla Scooter-låtar från slutet av förra årtusendet. Konutslaget blir stundtals brutalt, och kräver nästan att jag plockar av fronttyget då det går mot partynivåer. Grundtonen är ovanligt ljus för att komma från ett 12-tumselement, och 35-hertzläget på filtret är det mest använda under testet, men jag upplever det som att ökad inspelning av basen gör den mustigare i klangen, vilket kan ha med metallmembranet att göra.

Samtidigt bör du vara medveten om att subben vid vissa placeringar i rummet kan gå att riktningbestämma, vilket gör det värt att möblera runt den i rummet innan du slutgiltigt bestämmer dig.

I vårt lyssningsrum lät basen bäst utmed den främre väggen, gärna mellan stereohögtalarna, men sådant varierar såklart beroende på rum. Rätt placerad är Dynavoice både linjär och musikalisk, med mycket kraft och dynamik när musiken så kräver. Något jag uppskattar hos T-12 är förmågan att trots kraftresurserna spela nyanserat och återge detaljer i ljudet, vid såväl hög som låg volym.

Är du ute efter en subbas som klarar av att spela högupplöst och med finesse, samtidigt som du inte vill behöva köpa dubbla basar till det större rummet eller om du gillar partynivåer, kan Thunder T-12 vara ett hett alternativ i 5.000-kronorsklassen. Att metallmembranet låter betydligt bättre efter inspelning bör du räkna med, så du inte fördömer ljudet från din purfärska T-12:a, liksom att en stunds pyssel med placeringen krävs, då den slutna lådan inte går att justera i avstämningen som en basreflexlösning medelst skumproppar. Dessutom saknas all form av EQ hos slutsteget, men å andra sidan är konstruktionen i grunden ganska lätt att placera för en linjär återgivning.

Summerat kan vi varmt rekommendera en provlyssning, även om du råkar ha råd med en bas för runt dubbla pengarna...

REKOMMENDERAS !

3 snabba

- Variabel fas
- Aluminium i både korg och kon
- Sluten konstruktion

+ Kraft, kontroll, upplösning

+ Finish och byggkvalitet

+ Priset

– Få justeringsmöjligheter

= Osedvanligt mycket bas-(kvalitet) för pengarna!

